

Николай Лилиев
В глухото поле...

В глухото поле
мир и тишина,
в глупото поле
бялата луна.

Надалек градът
рони сетен звън,
надалек градът
тъне в летен сън.

В модрата гора
нечий нежен зов,
в модрата гора
младост и любов.

Аз живея пак
своя спомен скъп,
аз живея пак
миналата скръб.

КРАЙ

© 1918 Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7732>]